

PISMO HEBREJCEM, 3. POGLAVJE

Jeffersonville, IN, ZDA
1. september 1957

www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napori, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najboljše predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

PISMO HEBREJCEM, 3. POGLAVJE

1 Dobro jutro, prijatelji. Privilegij je biti danes zjutraj tukaj v Gospodovi službi. In upamo in verjamemo, da bo čudovito.

Ravnokar sem bil zadaj v..., kar smo nekoč imenovali diakonska pisarna, kjer so sedaj snemalci in ravnokar sem se tam zadaj pogovarjal z neko mlado damo in njeno materjo iz Joliet v Illinoisu. In razmišljal sem, kakšen rezultat Božje milosti je to dekle. Mnogi od nas tu naokrog jo poznamo. Bila je alkoholičarka, ena od najhujših. In ta zgodba mi nikoli ni bila jasna, do današnjega jutra, ko je ona sestopila z odra... Gospod ji je razodel vse, kar je bilo z njo narobe in kaj se je moralo zgoditi. In ona je odšla z odra v joku in v radosti, ker jo je Bog rešil iz groba pijančevanja. In neka gospa je pristopila k njej in začela jokati, češ da je njena hči, verjamem da je bilo tako, bila odvisnica od drog. In veste, po Božji milosti je bilo to dekle poklicano. (Mislim da je bilo to naslednjo večer, Rosella, tako se je imenovala.) In dekle, ki se je drogiralo, je bilo ozdravljeno. In ona in njen mož pridigata evangelij. In lepo je videti ljubko majhno gospo, kot je Rosella; je zelo zrela. In sedaj je zelo cenjena, ona ima..., čuti klic v svojem srcu. Ampak ker pozna Sveto Pismo, ko govori o ženah pridigarkah (vidite), ona ve, da je to nekaj drugega. In Bog jo vodi v zapore in drugam, da daje pričevanja.

Enostavno je čudovito vedeti..., iskati Gospodovo voljo. Včasih imamo občutek in želimo nositi ta občutek na nekatera mesta; toda če niste pazljivi, bo hudič vzel ta občutek in ga sprevrgel v nekaj drugega. Vendar smo tako dolgo, dokler ostanemo v Svetem Pismu, v redu. Vidite, premikamo se naravnost z Gospodovo voljo.

2 In tako verjamem, da se bo Rosella končno obrnila na misijonska polja, nekje; ker Amerika noče Evangelija (vi to veste), mi lahko vsekakor to priznamo. Ti anglosaksonski ljudje, s tem je končano, to je vse. Ni več Evangelija, ki bi ga Amerika prejela. Oh, imate nekaj takšnih, ki zaidejo sem ter tja; toda kot sam Evangelij, to je zaključeno. In sploh jim ne morete niti pridigati, ne morete govoriti z njimi. Ničesar ne bodo verjeli, vidite. Oni imajo le svoje lastne trdoglave ideje in se ne premaknejo. In naslednja stvar za to nacijo je sodba. Oni bodo to tudi dobili. To bi lahko bilo skozi depresijo, to bi lahko bilo skozi atomsko bombo, to bi lahko bilo skozi veliko nadlogo, bolezen ali kaj podobnega; vendar je ta pripravljena. To prihaja; tisoč krat tisoči bodo padli.

Mi smo šli včeraj skozi to, brat Zabel in jaz in brat Wood. Prišli smo iz Kentuckyja, kjer smo bili tri dni in smo šli mimo stanovanjskega projekta. In brat Zabel je dejal: »Tam ni ničesar...« (Jaz sem pozabil.) »Skoraj nihče izmed teh ljudi, ki so na tem projektu, ne hodi v kakšno cerkev.«

3 Vi bi glede tega vprašali: »Dobro, imamo svojo televizijo. Na ta način smo našli svoje udobje.« Vidite? To je ameriško stališče, vidite. »Imamo televizijo. Imamo veliko denarja. Imamo dobre avtomobile, imamo prijetne domove. Zakaj bi potrebovali Gospoda? Nam to ni potrebno.« To je stališče.

O edini religiji in odrešenju, ki ga imamo, in ljubezen, to je med pravimi pobožnimi ljudmi. Ali veste, da Sveto Pismo pravi, da se bo to zgodilo? Vi ki prebirate Sveto Pismo, slišim vas vzklikati: »Amen,« in tudi vas, pridigarji tam odzadaj. To je res. V zadnjih dneh bo ljubezen tako daleč; edina ljubezen, ki bo ostala, bo med Božjimi izbranimi ljudmi. Oče bo proti materi in mati proti očetu in otroci proti staršem in vsi bodo drug proti drugemu. In edina ljubezen, ki bo ostala, bo samo ta izvoljena, bo med izvoljenimi. Beseda »izvoljeni« prihaja iz besede »elected«; Božji izvoljeni ljudje.

4 In ko mi je nedolgo tega Rosella v sobi citirala zgodbo, sem samo razmišljal, da mi je tisto noč dejala, da se je nekaj zgodilo. In kako ji je to povedalo o vsem njenem življenju, ko je bila samo navaden izbuljeni alkoholik. Anonimni alkoholik; štirje zdravniki so dvignili roke od nje. Nič več niso mogli storiti. In kako se je v tistem istem trenutku nekaj zgodilo.

In sedaj nima več tega nerazumnega pogleda. Ona je ljubka čudovita mlada žena v triintridesetih letih, ampak videti ji je, kot da bi jih imela dvaindvajset; točno tako, kot je Bog to storil za njo in kako je sedaj videti drugačna. In dejal sem: »Rosella, še pred stvarjenjem sveta je Bog predvidel ta trenutek.« Da, gospod. Vidite? Točno... In ko je mali Billy Paul tam zadaj, kjer se nahaja, tiste noči delil molitvene kartice, sploh ni vedel, komu je dal molitveno kartico. Ali ni to čudovito, Rosella? (Rosella govori iz občinstva.) Amen. Gospod naj te blagoslovi, Rosella. Prepričan sem, da bomo to storili. Ona želi, da bi cerkev molila za to, da jo Bog vodi. To pomeni, da bi sledila Njegovi nespremenljivi roki. Oh, to je tako dobro.

5 Danes zjutraj je bil pred mene postavljen grozen predlog. Gre za enega multi-multi-milti milijonarja, ki želi proizvajati tukaj v Louisvillu v Kentuckyju in mi zgraditi šotor v vrednosti pet milijonov dolarjev. Toda spodaj v mojem srcu je nekaj reklo: »Počakaj malo, ti nisi pastor.« Vidite? In tako, pet milijonov dolarjev, ki bi bili prikladni... Torej, moral bi iti na ministrstvo in plačati za viski in takšne stvari, vendar bi želel to vložiti v tabernakelj za Gospoda. In upam da bo to šlo k nekemu Božjemu pastirju, ki bo..., in kakšni službi za Gospoda. Ampak to je pet milijonov dolarjev, ki bi si jih prisvojil; razmislite o tem. Kakšen tabernakelj bi naredili! Ali vidiš, kako rožnato je to videti, Rosella? Toda tu spodaj obstaja nekaj, kar govori drugače, vidite; nekaj tu spodaj.

Mi prihajamo v ta majhen star tabernakelj; vi tujci. Torej, to bi lahko

bilo glamurno mesto, tukaj na vogalu (vi se ne zavedate tega). Ti ljudje so želeli zgraditi to mesto in ga narediti... Ampak ta način je nam všeč. Vidite, ta način nam je všeč. Ti stari sedeži, na katerih sedimo, so bili stari originalni sedeži iz tabernaklja tukaj, ki so bili poplavljeni in so plavali.

In moje Sveto Pismo je ležalo tako odprto na prižnici. In obtičalo je pod stropom in se nato vrnilo nazaj dol z besedo: »Jaz, Gospod, sem zasadil to. Jaz ji bom dajal vodo dan in noč, da je ne bi kdo iztrgal iz Moje roke.« Veslali smo preko tega z enojcem, in to se je vrnilo naravnost nazaj dol. Sedeži so se postavili nazaj na svoje mesto, vse kar sem moral storiti je bilo to, da sem počistil in šel naprej, vidite, vidite. To je torej pot, ki nam je všeč, kjer so preprosti ljudje, preprosto mesto in čudoviti Gospod. Amen.

6 Torej, danes imamo nekaj... Mi smo šele na začetku, da bi šli tja čez v smetano - saj veste, zatem ko je odvzeto vso mleko, ostane smetana. In zapomnite si, potrebno je mleko, da se proizvede smetana, saj veste. Smetana je vsebina mleka.

Tako, mi smo bili v prvem, drugem in smo končali v tretjem in začnemo s četrtem poglavjem veličastne knjige Hebrejcem. In, oh, poučevanje iz te knjige! Lahko bi ostali tri mesece na enem verzu in bi enostavno pokazali, da je celotno Sveto Pismo povezano z vsakim verzom v Svetem Pismu. Ali ste kdaj pomislili na to? Tam ni niti enega verza, na katerega bi lahko postavili svoj prst, in da tega ne bi mogli povezali po milosti in s pomočjo Svetega Duha z Genezo (1. Mojzesova knjiga) in z Razodetjem.

7 Ne obstaja niti ena napisana literatura, ki bi lahko to naredila. In matematično in geografsko gledano ni knjige v Svetem Pismu, ki bi bila napisana tako kot Sveto Pismo... Hočem reči, ni knjige na svetu, ki bi bila napisana tako kot Sveto Pismo; tam ni ničesar. Numerologija v Svetem Pismu je v popolni harmoniji; celo poglavja in ločila in vse stvari so v popolnosti. Nobena druga knjiga... Ne morete prebrati poglavja iz njih, da si nekaj ne bi nasprotovalo. Toda v celotnem Svetem Pismu ni nobenega nasprotovanja. In napisana je bila s strani mnogih, mnogih, mnogih ljudi v razmaku na stotine in stotine in stotine let, ki niso poznali niti enega dela... Nekateri so jo pisali tukaj, drugi so jo pisali tam, spet drugi so jo pisali tam čez; ko je bilo vse to oblikovano skupaj, je to postalo Sveto Pismo. In niti en del ne nasprotuje drugemu; ne matematični, geografski ali katerikoli drugi del v Svetem Pismu (popolnoma vse), numerološko, vse se popolnoma ujema. Če to ni navdihneno, potem ne vem, kaj boste imenovali navdihneno. Tako sem vesel zaradi starega blagoslovljenega Svetega Pisma.

Nekateri od njih pravijo: »Ali si katolik? Protestant?« Jaz pravim: »Nič

od tega. Jaz verjamem Svetemu Pismu.« To je res. Jaz verjamem Svetemu Pismu in sem vesel, da imamo še vedno svobodo to pridigati temu narodu. Oh, to je čudovito.

8 Sedaj bomo študirali iz nje. In sedaj bomo odprli knjigo Hebrejcem in bomo začeli s 3. poglavjem, končali smo s 15. vrstico.

Torej, vsi vi.... Videl sem, da je nekdo nedavno opazil, da sem vzel svoja očala za branje. Saj ne, da so moje oči slabe, vendar sem prešel štirideseta leta. Lahko preberem to tukaj, čisto običajno, vendar lahko bolje berem z očali. In naredili so mi en par očal za branje, ki jih želim uporabiti, ker lahko z njimi preberem bolje in hitreje in zaradi tega sem jih dobil.

9 Torej, v... Najprej želim dobiti malo ozadja, ker so med nami morda tujci, ki niso poslušali prvega dela knjige Hebrejcem.

Ali ste vi gospa Cox, ki sedite tukaj na koncu? Dobro, zares sem vesel, da jo lahko vidim. Preden začnem, kot pričevanje o Božji milosti: tukaj je bila žena z rakom, ki je razjedal njen obraz. To je mati sestre Wood. In jaz sem bil v Michiganu z Genom in Leom in s tistimi, ki so snemali. In na poti domov me je poklicala moja žena (oziroma sem jaz poklica njo), in ona je dejala: »Nemudoma pojdi v molitev za gospo Cox, mamu gospe Wood, kajti rak razjeda njen obraz.« Prišel je že v notranjost očesa in vse naprej do kosti, kot madež čez njen obraz in se je enostavno razpršil. Nek zdravnik je nekaj naredil, oziroma nekaj drugega in to je stvar poslabšalo, saj ga je samo razpršil. Dal je neko zdravilo na njega.

In pripeljali so jo dol iz Campbellsvillea iz Kentuckya v..., oziroma iz Actona, Kentucky, v Louisville na zdravljenje.

10 In tako je gospa Wood, bilo je prvič, da sem jo kdaj videl, kako je bila zlomljena; seveda, to je bila njena mama in zagotovo se je počutila zlomljeno. Odšli smo v sobo in molili za njo z zaupanjem, da je Bog dejal, da bo odgovoril na molitev. In v nekaj dneh je bila zunaj in sedaj sedi tam, s čisto... Čudovita milost, kako je On poskrbel zanjo.

Ali bi vstali? Ne želim vas narediti za javno... Kje se je nahajal rak? Na stranskem delu obraza. Vidite, na tej strani njenega obraza, vzdolž njene ličnice, vse okrog očesa; in Bog jo je ozdravil. Ali ni On čudovit?

11 Koliko vas je bilo prejšnjo nedeljo tukaj in ste videli, kaj je Gospod storil po viziji? Človek, ki je bil hrom in slep, je sedel točno tukaj v invalidskem vozičku. In nekaj me je zadelo, ko je ta star mož tukaj dejal: »Brat Branham...« (Verjamem, da je bil ta brat tukaj.) Dejal je: »Stori isto za mojo ženo.« On ima tukaj soprogo, ki je hroma. Moje srce se je enostavno raztopilo. Jaz bi dal vse na svetu, če bi lahko, vendar to ni v moji moči. Vendar je v moji moči in v vaši moči, da molimo, da bo Bog to

Ga. Oh, kako čudovito, kako čudovito! Samo povejte Mu v svojem... Ni potrebno, da Mu poveste na glas. Samo povejte Mu v svojem srcu: »Ljubim Te, Gospod. Odpusti mi moje grehe.« Oh, moj!

...v biserno belem mestu,

imam dvorec, harfo in krono;

Sedaj gledam, čakam in hrepenim,

za tem svetim mestom, ki ga je videl Janez, kako se spušča.

76 Naš Oče, Bog, sprejmi nas. Mi čakamo, medtem ko poslušamo Tvojo Besedo. Hrepenimo, naša srca so žejna po Tebi, tako kot jelen hrepeni po potokih voda. Naša srca so žejna po Tebi, o Bog, hrepenijo in čakajo, čakajo na to uro, ko bo prišel Jezus. Čakamo na čas, ko bomo poklicani v nebo. Ne da bi stopili pred Sodnika na sodbi; to je preteklost. Mi smo odmrli stvarem sveta. Vstopili smo v Kristusa in On je prevzel našo obsodbo. On je sedaj naš Odvetnik na sedežu pravičnosti. Naš blagoslovljeni Odvetnik, da na osnovi naše izpovedi On zastopa naš primer, ker vemo, da smo nevredni. Tako kot je dejala naša draga sestra to jutro v svojem pričevanju in vstavila svoje kovance: »Odkar sem prišla sem, sem izvedela, da to ni moja svetost, to je Božja svetost.«

Resnično, Gospod, mi učimo ljudi, da ni nič dobrega v človeku, niti ena stvar. »Kaj je človek, da se ga spominjaš?« Toda to je Božja milost, ki se nam je prikazala. In mi zaupamo samo v Njegove zasluge, ne v naše lastne. In slavimo Te, najsvetejši Bog, za Tvojo dobroto, da nas vključuješ v Svoje veliko kraljestvo, v Svoje velike načrte. Mi Te z vero sprejemamo v naša srca. In po milosti verjamemo, da si nam to dal za Božjo slavo, za služenje Bogu.

77 Sedaj, Gospod, ozdravi bolne, medtem ko prihajajo sem gor, da bi to jutro molili za njih. Daj jim to veselje, da bi hoteli biti dobro. Naj vedo, da je ta majhna bolečina, ki je položena na njih, samo kratek čas testiranja. Bog ve vse o tem. On je to storil, da bi videl, kaj boste storili glede tega. Kako Bog... Naj stopijo naprej prav tam in zahtevajo to zaključeno delo. Naj se Ti ne upirajo, tako da bi tekali sem ter tja in noter ter ven: »No, jaz ne vem, to, tisto...«

Gospod, naj stojijo pokončno in rečejo: »Gospod, Ti si bil tisti, ki me je rešil. Ti si bil tisti, ki je storil te stvari zame. Jaz Ti danes verjamem in imam zaupanje Vate.« In jaz molim, da boš Ti to ljudem daroval, v Jezusovem imenu. Amen.

Ampak to je oltar, Bog vas je pripeljal do mesta v vašem umu; to je oltar. Mi verjamemo v prihod k oltarju, zagotovo, ampak to ne... To je v redu. Ampak vaš pravi oltar je tam, kjer vas je Bog srečal. In On vas je srečal točno tam, kjer sedite. To je vaš oltar.

Recite torej: »Bog, bodi mi milostljiv, grešniku. In od tega dne naprej, če mi boš Ti pomagal, bom živel Zate. Jaz Ti bom služil. Ni mi mar, kaj kdo reče, danes zjutraj stopam naprej. Molim točno tukaj in Ti mi odvzemi tega starega jezikavega duha, odvzemi mi ta temperament. Vem, da se ne morem tako obnašati in biti poravnani z Bogom. In v svojem srcu imam sovražstvo. Jaz sem ljubosumen. Imam zlobo. Imam to, ono. Odvzemi mi to, Bog. Ne želim biti takšen. Naredi me ljubkega in ponižnega in krotkega. Naredi me nežnega. Naredi me za takšno osebo, da bi lahko osvojil druge za Tebe. Dovolj mi, da naredim nekaj Zate, da pokažem hvaležnost v svojem življenju.« To je molitev, ki jo sedaj molite, medtem ko molimo skupaj.

74 Nebeški Oče, oni so Tvoji. Oni so plodovi sporočila tega jutra. Dvignili so svoje roke. Nekaj jih je vzbudilo, da to storijo. Oni kljubujejo zakonu gravitacije, ko so dvignili svoje roke. V njih je bil duh, ki je sprejel odločitev. Dvignili so svoje roke, da bi sprejeli Stvarnika, ki jih je ustvaril.

Sedaj, nebeški Oče, jaz molim, da jih Ti blagosloviš in jim daš večno življenje, točno sedaj. Ničesar ni, kar bi jaz lahko naredil (da jih pokličem okrog oltarja, jih odvedem v posebno sobo in opravim vso to delo). Potreben si Ti, da to storiš, Gospod. Mi ne moremo nič drugega, kot da pridigamo Besedo. Ti si dejal: »Vera prihaja s poslušanjem, s poslušanjem Besede, Božje Besede.« Torej, mi smo pridigali Besedo in oni so dvignili svoje roke, da so to verovali. Sedaj jim daj večno življenje, ker si Ti obljubil, da boš to storil. Če so bili iskreni pri dvigu svojih rok, bodo danes zjutraj odšli ven iz te stavbe ljubki, krotki in ponižni kristjani. Kajti Ti si to obljubil in Tvoje besede ne morejo zatajiti. Jaz to prosim v imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Sedaj gledam, čakam in hrepenim,

za tem svetim mestom, ki ga je videl Janez, kako se spušča.

V tem svetlem mestu (slavite sedaj), v biserno belem mestu, imam dvorec, harfo in krono;

Sedaj gledam, čakam in hrepenim,

za tem svetim mestom, ki ga je videl Janez, kako se spušča.

75 Ali Ga enostavno ne ljubite? Sporočilo je končano, sedaj. To je slavljenje. Mi ne prihajamo v cerkev samo zato, da bi slišali sporočilo. Prihajamo k slavljenju. Enostavno pozabite na osebo ob sebi. Samo slavite

naredil. Izgleda, da ima hromo soprogo s paraliziranimi rokami in paraliziranimi nogami. In ta mož je bil precej slabši od nje, kajti ona lahko vstane in malo hodi, toda ta mož ni mogel storiti niti tega. In možgani, glavni živec za ravnotežje je bil okvarjen. Mayo in mnogi drugi so dvignili roke od njega. In nek katolik ga je poslal sem, katoliški zdravnik; in njegov sin je duhovnik pri svetem Meinradu spodaj v Jasperu v Indiani. Ampak to polaga temeljni kamen za to prebujenje, ki prihaja tja dol.

12 In ko se je dvignil, je dejal: »Ampak jaz ne morem...« Pogledal je in dejal: »Da, jaz lahko!« Mislil je, da ne more videti, saj veste. In pogledal je navzgor; ravno se je zgodilo, da je dvignil svojo glavo navzgor in tam je začel hoditi in je spregledal. Sam je hodil do tega prehoda. In oni so bili prezbiterijanci; bil je ortodoksen. In vi mislite, da lahko samo binokostniki ali sveti ljudje vpijejo; motite se. Oni zagotovo lahko vpijejo, ko vidijo, da se zgodi nekaj takega: objemajo drug drugega in kričijo. Odšel je naravnost ven in odkorakal navzdol ter porival svoj voziček, hodil je z zdravim živcem za ravnotežje v svoji glavi. Razmislite o tem! Hodil je, kot bi hodili vi ali jaz. Oh, On je čudovit!

13 Torej, Pavel je napisal knjigo Hebrejcem in v tem, kar je napisal Hebrejcem... On jo je napisal. In preden je napisal to knjigo... Ugotovili smo, pojdimo... To je lekcija nedeljske šole in poskušal bom biti pazljiv, da ne bi tajalo predolgo. In potem bomo imeli službe, ki se bodo nadaljevale zvečer, po Božji volji.

Torej, v knjigi Hebrejcem in v ostalih Pavlovih pismih... Kdo je bil Pavel? On je bil neomajen Hebrejec, učenjak in velik učitelj Stare Zaveze. In poučeval ga eden izmed najboljših učiteljev tistega časa. Naj mi nekdo pove njegovo ime. Gamáiel, eden izmed največjih učiteljev tistega časa. In Pavel je sedel ob Gamáielovih nogah.

Nekaj je na tem, kam greste, v katero cerkev zahajate in kateri učitelj vas uči. Ali ste vedeli to? Nekaj je na tem. Zaradi tega bi morali poiskati najboljše, ki jih lahko najdemo; na ta način dobivamo najboljše. Ne zato, ker je to družabno in tako naprej, temveč resnično svetopisemsko poučevanje.

14 Poglejte, ko je nekoč Izrael s svojo vojsko odšel ven v puščavo, so imeli sedemdnevni pohod in zmanjkalo jim je vode. In ko so bili na tem, da bi propadli, so rekli: »Oh, ko bi bil prerok v bližini.«

In eden izmed njih je dejal: »Tu spodaj imamo Elizeja. On je izlival vodo na Elijeve roke.« Ali vidite njegove sodelavce? Z drugimi besedami: »Tu je Elizej, ki je imel zvezo z Elijem. Gospodov Beseda je z njim.« Ali razumete? Bil je pravilno učen. In je dejal: »On je tukaj. Pojdimo dol in se posvetujemo z njim, kajti njegov učitelj je bil Elija in v sebi ima Elijevo učenje.« Ali vidite, kakšno razliko to naredi? Zagotovo, mi želimo biti

naučeni.

15 Tako, Pavel je imel Gamálielovo učenje. In Gamáliel je bil ta velik mož, ki je izbral, glede na to, da je tudi sam bil učenjak, ko se je začelo vso to nespametno obnašanje v zgodnji cerkvi, rekoč: »Ne polagajte svojih rok na to, bratje; če to ni od Boga, bo propadlo samo od sebe. Toda če je to od Boga in se borimo proti temu, se bomo sami znašli v boju proti Bogu. « Vidite, imel je nekaj dobrega učenja.

Pavel je prišel na podlagi tega človeka in on je vedel, da je Pavel bil velik učitelj. Tako je nekega dne z iskrenostjo v srcu, ko je preganjal Cerkev, odšel tja dol, da bi jih prijel...

Torej, vzemimo samo še eno malo Pavlovo stopnjo, medtem ko dobivamo naše ozadje.

16 Ko je Juda padel v pregrehi (zaradi ljubezni do denarja in življenjskega ponosa), je odpadel od milosti in odšel na svoj kraj. In učenci so rekli: »Mora jih biti dvanajst!« In cerkev je z vsem svojim dostojanstvom (da vam prikaže, kaj je cerkev), z vsem svojim dostojanstvom in z vso svojo močjo, še na milijone milj daleč v stran od svojega najboljšega. Rekli so: »Moramo poiskati nekoga med nami, ki bo zavzel to mesto.« In z metanjem kocke so izbrali Matija (Mateja, oziroma mislim, da je bil Matija). Matija, verjamem da je tako. In kakorkoli so ga izbrali in ga prišteli k dvanajsterici... k enajstim (da so sestavili dvanajsterico), on ni naredil niti ene stvari. To je bilo edinkrat, da je bilo njegovo ime kdaj omenjeno v Pismu. To je bila cerkev v sprejemanju odločitve.

Torej, mislili so: »On je gospod.« Brez dvoma. »On je čudovit človek. On je učenjak. On je pameten. On je izobražen. On je čudovita oseba. On naj prevzame Judovo mesto in bo eden izmed nas.« Ampak saj veste, Bog včasih naredi nekatera - po našem mnenju - nekatera od najbolj nespametnih odločitev.

17 Torej, Bog je videl majhnega Juda s kljukastim nosom, s tolikšnim temperamentom, kot ga je le lahko imel, s svojimi usti, ki jih je držal postrani: »Odšel bom tja dol in prijel vsakega od njih. Vrgel jih bom v ječo. To bom storil.« In to je bil Božji izbor. Vsi ostali so vzeli učenjaka in diplomata; takšen pa je bil cerkveni izbor.

Vidite, vi ne veste, kdo je na oltarju. Vi ne veste, kdo je tisti, kateremu pričujete v zaporu ali kjerkoli pač je. Lahko bi bil videti kot pretepač s svojimi poškodovanimi ušesi, odrtimi očmi, vendar ne veste, kdo je to. Morate samo vreči svojo kocko, to je vse; dajte mu Besedo. Bog ima svoj izbor.

In Bog je izbral tega majhnega, zelo temperamentnega Juda, oziroma

nismo ljubki. Zelo smo neprivlačni. Toda Ti si skozi milost iztegnil Svojo milostno roko ter nam odprl oči, tako kot je Jezus molil za nas; kot je Elizej storil Gehaziju, ko se je oziral, da bi videl okrog sebe. In danes so naše oči odprte in vidimo Božje stvari in vemo, da se premikamo ob koncu časa; ko so poganski dnevi skoraj zaključeni in bo On vzel ljudi za svoje Ime. Naj bomo prišteti k njim, Gospod, prosimo ponižno. Mi molimo, da nam Ti to podariš.

71 Blagoslovi nas. Blagoslovi to majhno občinstvo danes zjutraj. Sestavljeni so iz različnih vrst religij in prepričanj, toda položi jih danes na stran, Gospod. In naj pogledajo naravnost na Golgoto in rečejo: »Bog, oblikuj me in me naredi. Sem kot...« Prerok je dejal, da je odšel tja dol do lončarjeve hiše, da bi lahko bil zlomljen in ponovno oblikovan. Oblikuj nas in nas naredi po vzoru, kot nas Bog želi imeti. Ne glede na to, če bomo morali biti predpražnik v Gospodovi hiši. Raje bi bil predpražnik, kot pa da bi bival v šotoru s hudobnimi. Daruj to, Gospod. Samo blagoslovi nas sedaj in nas naredi za ponižne. Naj bodo naša srca odprta in naše misli čiste za Božje stvari, kajti to prosimo v Kristusovem imenu.

72 Ko so naše glave še sklonjene, se sprašujem, če bi kdo želel biti omenjen v besedi molitve, za zveličanje svoje duše? Ali bi dvignili svoje roke? Je to grešnik? Bog te blagoslovi, mladi prijatelj. Še kdo drug? Naj vas Bog blagoslovi, tam zadaj, gospod. Naj vas Bog blagoslovi, gospa. Ali želi še kdo drug biti omenjen v molitvi ravno sedaj, za svojo dušo? Bog vas blagoslovi, gospod, z vašo dvignjeno roko. Bog vas blagoslovi; in vas tukaj. Čudovito! Ali je še kdo drug, preden zaključimo? Čutim, da je še nekdo. Bog vas blagoslovi, tam od zadaj, gospod, v ozadju.

Recimo, pogledjte sedaj, želim vas nekaj vprašati. Ne želim da mislite, ker je to ta majhen tabernakelj. Ne želim da mislite zaradi tega, ker so to ti ljudje. In usmiljen Bog, nikar ne mislite zaradi tega, ker se je Gospodov angel slikal z mano in jaz..., in da bi to storili zaradi tega. O Bog; če bi jaz tako čutil, potem brat, bi jaz moral biti na oltarju, namesto da bi vprašal vas. Ampak povem vam samo to, to pravim edino po Pismu, da bi vi videli, da je to resnica. Če sem to povedal in to je vse glede tega, če bi nadaljeval kot kateri koli drug pridigar ali kot kdo drug ali kdorkoli, potem bi to bilo drugače. Toda vi vidite stvar, Bog prihaja naravnost nazaj naokrog in dokazuje, da je to resnica. Vidite? To je tisto, kar dela to za resnično, to je Bog, ki to dokazuje. In potem, ne samo to, Njegova Beseda pravi, da bo On to storil. Tukaj On to dela.

73 Torej, če niste poravnani..., če vaše srce ni poravnano z Bogom, ali boste dvignili svoje roke? Recite: »Moli zame.« V redu, točno tam, kjer ste. Približno osem ali devet rok je bilo dvignjenih, ki želijo milost za svojo dušo. Molite, medtem ko imate sklonjene glave. Zapomnite si, vi ste tisti, ki se morate pokesati. Jaz samo sprašujem za vas, da bi bil Bog usmiljen.

69 Blagoslovljen Gospod, edino večnost bo razodela velike stvari, ki jih sedaj delimo skupaj. Malo... Veliko je tistih, ki so določeni za obsodbo. Tako kot si Ti dejal v Judovem pismu, da so ljudje, ki so bili že zdavnaj zapisani obsodbi, vzeli milost našega Boga in jo sprevrgli v razuzdanost. In mnogi danes oznanjajo Evangelij (Božjo milost) in to pretvarjajo v shemo za pridobivanje denarja, ko imajo veliko ogromno cerkev in jih imajo največ v nedeljski šoli, jemljejo Božjo milost in jo sprevračajo v razuzdanost. In svet je slep in hodi kot slepi prašiči. Oni tega ne razumejo.

O Bog, odpri nam razumevanje. Naj naše razumevanje ne bo kot pri otrocih tega sveta. Kajti Ti si dejal v Svoji Besedi, da so otroci tega sveta pametnejši kot otroci luči. V začetku je bilo tako: Kajnovi otroci so postali veliki mojstri - znanstveniki. Postali so veliki pedagogi. Postali so izdelovalci materiala. Napredovali so, bili so zelo religiozni, vendar so bili obsojeni in so utočili v sodbi. In njihova mrtva telesa so plavala na vodi, njihove duše pa odšle v pekel.

In Jezus je odšel ter jim govoril, ko je On umrl. »In odšel je v pekel ter pridigal dušam, ki so v zaporu, ki se niso pokesale v času potrpežljivosti v Noetovih dneh,« govori Pismo. In Bog, medtem ko je On stal na zemlji, je dejal: »Tako kot je bilo v Noetovih dneh, tako bo ob prihodu Sina Človekovega.«

70 Ampak mi lahko vidimo tudi Setov rodovnik: ponižni ljudje, pravi Božji ljudje, ki ne vedo veliko o stvareh tega sveta; ni jim mar za stvari tega sveta, ampak so odložili vsako breme in verjeli Bogu ter postali preroki in veliki ljudje v kraljestvu. Medtem ko so drugi... Ostali religiozni svet se jim je smejal ter se iz njih norčeval. Toda prišel je čas, ko so pridrvele poplave in sodba.

Tako je bilo ob prihodu Jezusa Kristusa. Kako so se Mu smejali in se norčevali, medtem ko so imeli svoje lastne religije in svoje velike cerkve. Oni so se norčevali iz Jutranje Zvezde in so se Mu smejali. Zato so prišli v obsodbo. In ko so pobegnili ter prišli v Jeruzalem, so tam zaradi lakote jedli svoje lastne otroke in njihova kri je tekla skozi ulična vrata, ko so mesto in tempelj požgali in njihove duše so odšle v pekel.

Gospod, zopet smo tukaj, v tretjem. To je čas življenja. Tri je število življenja in mi smo tukaj pripravljeni za vzetje. Cerkev gre kar naprej, veliki znanstveni svet... Cerkve so danes polne skeptičnih vernikov, na desetine tisočih s svojimi imeni v knjigah (da, milijoni) in oni bi se smejali Evangeliju in pravijo, da so ti neizobraženi in ne vedo nič. Morda je tako, Gospod, toda kar nam primanjkuje v izobrazbi, Ti nadomeščaš z milostjo, ko pošiljaš Svojega angela luči, ki prikazuje Tvojo moč in potrjuje besede tistim, ki so revni in nepismeni kot mi. Ampak mi Te zaradi tega ljubimo, kajti to je Božja milost, ki je to naredila in vemo, da smo se rodili. In sploh

ga je izbral na tisti poti navzdol. »Odšel bom tja dol in jih vse dobil. Pokazal jim bom, kaj lahko storim.« Nekako tako. In Bog ga je enostavno podrl na tla. Bog je dejal: »To je moj izbor, prav tam.«

Ali ne bi bila to neumnost za cerkev? »Zakaj, saj on preganja cerkev. On je meseni človek.« Toda Bog je vedel, kaj je bilo v notranjosti človeka. Ali vidite, kaj mislim?

18 Tako, Pavel je imel izkušnjo. Koliko vas verjame, da izkušnja prihaja s spreobrnitvijo? Zagotovo. Če je ni, potem dvomimo v spreobrnitev. Spreobrnitev prinaša izkušnjo in tega ne morete dodeliti čemurkoli. Včasih je lahko to kričanje. Včasih je lahko govorjenje v jezikih. Včasih je lahko jokanje. Včasih je lahko stokanje. Vi ne veste, kaj je to, zaradi tega ne poskušajte tega povezati, kajti vsak od vas je dokazal, da se je v tem zmotil: vi metodisti in vi baptisti in vi Nazareni in vi binkoštniki.

Videl sem ljudi, ki so kričali tako močno, kot so le lahko, pa vendar bi ukradli zlato iz vaših zob, če bi lahko. Da, gospod. Videl sem ljudi, ki so govorili v jezikih, kot bi se vsipal grah po suhi kravji koži in iskreni do kreposti, medtem ko so imeli prežvečeni tobak na drugi strani ust in bi vam prerežali grlo, če bi lahko. To je res. Tako da te stvari niso... Ni dokaza, s katerim bi lahko to dokazali, edino po življenju, ki ga oseba živi: »Po njihovih sadovih jih boste spoznali.«

19 Vse je torej odvisno od Boga. On izbira. On prinaša stvari skupaj in to je tako, kot je. Če je torej vaše življenje primerljivo s plodovi Svetega Pisma, imate zelo dobro predstavo. Če vaš duh pričuje z Njegovim Duhom, da ste Božji sinovi in hčere, ste... Vso staro zlo je padlo v stran in vse je postalo novo in vi živite v ljubezni in imate mir in milost in tako dalje; potem se zares približujete Božjemu kraljestvu. Kajti življenje, ki je v vas, proizvaja takšno vrsto življenja, vidite.

Če pravite: »Oh, Aleluja, govoril sem v jezikih. Aleluja!« To ne pomeni nič. To ne pomeni nič več od tega, če bi prišli sem s kitaro odigrati neko melodijo ali kaj podobnega. To ne pomeni nič. Čeprav ste govorili v jezikih, čeprav ste kričali in tekali sem ter tja po prehodu in točili solze kot takrat, ko ste lupili čebulo; to ne pomeni nič, nobene stvari, razen če vsakdanje življenje ne podpira tega tako kot je treba, ostaja s tem.

20 Torej, če delate te stvari plus to življenje, amen, to je v redu. To je dobro. Toda vi lahko počnete te stvari, ne da bi imeli takšno življenje.

Tako torej, nobeno vpitje, nič kaj takega ne more biti dokaz. Jezus je dejal: »Po njihovih sadovih jih boste spoznali.« In sad Duha ni govorjenje v jezikih. To ni sad Duha. Vzklikanje ni sad Duha. Jokanje ni sad Duha. Ampak ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, dobrota, nežnost, vera, krotkost, zmernost; to so sadovi Duha. To je tisto, kar so sadovi Duha. V

redu.

Torej, razlog, zakaj imamo te stvari, oni radi ustvarjajo organizacije, vidite. »Dobro, mi bomo to imeli. Blagoslovljen Bog, vsi verjamejo tako kot mi, šli bomo po tej poti. In vsi ti verjamejo tako kot mi, šli bomo po tej poti.« Toda Bog hoče, da bi vsi šli po tej poti, ali vidite? Naravnost navzgor!

21 In Pavel, potem ko je imel to izkustvo, on si je mislil... To je bila čudovita izkušnja. Torej, navedimo malo to izkustvo. Pavel je bil na svoji poti v Damask, da bi tam zaprl nekaj ljudi, ker se je tam Evangelij kar razširil. Evangelij pomeni »radostna vest«. In tako so postali tam spodaj razširjeni in veliko ljudi je vstalo s polno ljubezni in veselja in so ljubili Gospoda Jezusa. In to se je razširilo na ta način, zato je Pavel dobil nekaj pisem od velikega duhovnika. Dejal je: »Šel bom tja dol in jih zaprl, čisto vse.«

Tako je vzel malo skupino paznikov (tempeljskih stražarjev, vojakov) in odšel po poti navzdol. Medtem ko so korakali po cesti, je on... Ko je bil prepričan v to, kaj mora storiti, se je nenadoma nekaj zgodilo. Naenkrat se je pred njim pojavila velika Svetloba; velika Svetloba. Torej, to je sijalo kakor sonce. Čudna stvar se je zgodila. Svetloba je tako sijala, da je enostavno... Njegove oči so skoraj izstopile in padel je na tla. In ko je ležal na zemlji, je pogledal navzgor.

22 Z njim je bilo verjetno deset ali petnajst ljudi. Ali je kdorkoli od teh ljudi videl to Svetlobo? Ne, gospod. Pavel je to videl. Za te ljudi ni bilo odrejeno, da bi jo videli. Tako da nekateri ljudje lahko vidijo stvari, medtem ko drugi ne morejo videti. Torej, Pavel je videl to Svetlobo toliko, da ga je celo zaslepila. Nekaj dni ni mogel videti. To je bilo zanj zelo resnično. In ni mogel videti nekaj... Pozneje, ko je pisal pisma, so ga njegove oči zaradi tega zelo motile, tako da je pisal z velikimi ogromnimi črkami. Dejal je: »Poglejte, s kako velikimi črkami vam pišem.« On je komaj lahko kaj videl.

Bil je v zaporu in vprašal je Gospoda, če bi ga ozdravil od tega. In posvetoval se je z Njim trikrat. Ampak kaj je Gospod rekel? »Dovolj ti je Moja milost, Pavel.«

Pavel je dejal: »Potem se bom ponašal s svojimi slabostmi.« Kajti, dejal je: »Da se zaradi vzvišenosti razodetij ne bi prevzel, mi je bil dan v meso trn, satanov sel, ki me tepe.« Za nekaj časa bi bilo bolje, potem bi to zopet prišlo. Tepsti pomeni »udarec za udarcem«. Kot ladja na morju, saj veste, valovi jo udarjajo, udarec za udarcem. In z njim bi bilo malo bolje, potem bi se to ponovilo in potem bi bilo znova bolje in bi se spet ponovilo. Dejal je: »Gospod, kaj je narobe, da Ti ne vzameš tega od mene?«

pokopljite kjerkoli drugje, ne tu spodaj v Egiptu, ampak me odnesite naravnost nazaj v obljubljeni deželo. Pokopljite me točno tukaj.«

Jakob je umrl spodaj v obljubljeni deželi, toda dejal je svojemu sinu, ki je bil prerok, dejal je: »Veš, neke noči se je angel dotaknil mojega boka. Od takrat naprej šepam. Pridi, položi svojo roko...« (Oh, usmiljenje!) »Moj sin prerok, jaz sem star in slep; toda položi svojo sveto roko, glede na to, da si tudi sam prerok, položi jo na mesto, kjer je angel imel svojo roko in prisezi pri Bogu nebes, da me ne boš pokopal tukaj.«

67 Bodi blagoslovljen... Ali lahko vidite duhovno razodetje Besede? Torej, polovica od njih..., skoraj devetdeset odstotkov od njih ni vedela, o čem govori. Toda on je vedel, o čem govori. »Položi svoje preroške roke na to mesto, kamor je angel položil svojo roko. Nekoč sem bil velik močan človek, robusten strahopetec. Toda On se me je dotaknil in od takrat sem bil šepavi človek. Toda odkar šepam, sem princ. Odkar sem spremenil svoj način hoje, sem princ. (Da.) Položi svojo roko sem in prisezi pri Bogu nebes, da me ne boš pokopal tukaj.« Zakaj? Nihče ni vedel, o čem je govoril. Jožef je vedel. On je dejal: »Odnosite me nazaj tja čez in me pokopljite v tej obljubljeni deželi.« Tam je, kjer je to bilo. Zagotovo.

Preden je Jožef po mnogih letih umrl, je dejal: »Nikar me ne pokopljite tukaj, ampak se ozrite na moje kosti, ko boste šli mimo, kajti nekega dne boste zagotovo odšli od tu. In ko boste odšli, vzemite moje kosti s seboj.«

68 Tu ste vi. Naj svet govori, kar želi in dela kar hoče. Blagoslovljeno naj bo Gospodovo Ime. Držite me v Kristusu. Če me imenujejo kakorkoli, fanatik ali kotaleči svetnik... Nekega dne bo On prišel in tiste, ki so v Kristusu, bo Bog pripeljal s Seboj, ko bo On prišel. To je vse duhovno razodeta resnica, ki leži natanko tam in potreben je duhovni um, da to ujame. Počivajte na tem čez dan. Razmišljajte o tem. Četudi počnete to brez večerje, razmišljajte o tem.

In nocoj bomo vstopili v Njegov počitek, ki je ostal in bomo videli, kakšna je danes ta obljuba. Kaj je to danes? Če Bog tega ni imel tukaj v Svetem Pismu (in to dokazal, to je sedaj točno tukaj), potem sem jaz lažni prerok. To je popolnoma res. Ampak to je tukaj. Kaj je ta počitek?

On je dejal:

Bojmo se torej, da bi kateri izmed vas mislil, da je zamudil, ko pa še traja obljuba glede vstopa v Njegov počitek.

In to mora biti ista obljuba. Mora biti isti počitek. Mora biti isti Bog. Morajo biti ista znamenja. Mora biti ista stvar. Toda vstopimo v počitek. Kaj je torej to? Naj nam Bog to podeli nocoj. Medtem pa sklonimo svoje glave:

»Nikoli v svojem življenju nisem lagal.«

To je dobro.

»Nikoli nisem kradel. Nikoli nisem storil tega, onega ali česa podobnega.« To je zelo dobro. Vse to je v redu, vendar to še ni greh. Greh je, ko Bog pokaže Sebe in vi tega ne verjamete; ne želite tega slišati.

»Oh,« boste rekli, »moja cerkev tega ne uči.« Vse dokler Sveto Pismo to uči in Bog to dokazuje, to je to. Torej, pogledjte sedaj samo za trenutek. Sedaj bomo začeli z nečim realnim, zares globokim. Sedaj pospravite svojo vest v žep jopiča, dokler ne boste odšli ven.

65 Sedaj bodite resnično pozorni:

Bojmo se torej, da bi kateri izmed vas mislil, da je zamudil, ko pa še traja obljuba glede vstopa v Njegov počitek.

(Njegov, vas: to je osebni zaimek)... (Kaj?)

... da bi kateri izmed vas mislil, da je zamudil.

Torej, Pavel jim je v prejšnjem poglavju poskušal povedati o vseh teh stvareh, zdaj pa se trudi, da bi jim povedal, kaj je to. Oh, ali imamo čas? Morda bi bilo bolje, da bi počakal do večera. Postaja pozno in imeli bomo molitveno službo. Morda je bolje, da to ujamemo nocoj, ker je to zares polno vitaminov, duhovnih vitaminov. Veliko še moram postoriti in sem danes popoldne zaseden.

Bojmo se torej, da bi kateri izmed vas mislil...

Torej, ali so oni imeli obljubo glede obljubljenе dežele spodaj v Egiptu? In ko se je Bog spustil navzdol, da bi to obljubo naredil za realno... Zakaj? Bog je dejal Abrahamu na stotine in stotine let prej, da bo On to storil. To je bilo v skladu s Pismom.

66 Jožef je dejal: »Nikar ne premikajte mojih kosti od tu, dokler ne boste odšli v obljubljeno deželo in tam me pokopljite ob ostalih mojih očetih.« Kajti on je vedel, da prihaja vstajenje, ko je Jezus vstal od mrtvih, ker je vedel, kaj je povedal Job. Vidite?

Vsak izmed teh prerokov je vedel, kaj je dejal prejšnji prerok in je vedel, da je njihov Duh isti. In oni so bili pozorni. Oh, brat. Oh, to bi nas moralo pretresti iz našega posvetnega stanja. Imeli so svoje oči, ne na tem, kaj so ljudje govorili, ampak na tem, kaj so preroki povedali. Vsak od njih je bil pozoren.

Abraham je dejal: »Pokopljite me točno tu, kjer je bil pokopan Job.« Dejal je: »Sara, kupil bom košček zemlje in mi bomo pokopani točno tukaj.«

Izak je bil prerok po svojem očetu. Dejal je: »Poslušajte! Nikar me ne

On je dejal: »Dovolj ti je Moja milost, Pavel. Samo naprej.«

23 Dejal je: »Torej, če bi bil popoln in bi bilo vse popolno,« je dejal, »potem bi odšel naprej, oh, postal bi prevzeten in bi dejal: »Vidite, nič ni narobe z mano. Gospod skrbi zame, brat. Aleluja!«« Potem postanete zagledani sami vase.

Bog vam včasih mora dati nekaj malega, da vas nekako malo poniža, saj veste. To je res. Nekako se zavedaš, da je On Šef. Oh, ali ni On čudovit? Da, gospod, prav veličastno.

Tako je Pavel, potem ko je imel to veliko izkušnjo...

Torej, če bi to bil nekdo iz današnjega dne, bi dejal: »Oh, blagoslovljen Bog, aleluja! O fant, Gospod je storil nekaj zame, Slava Bogu.« Toda ne Pavel, on je bil svetopisemski učenjak.

24 Ta izkušnja se mora ujemati z Božjo Besedo. Da, gospod! Če vse skupaj ni povezano s Svetim Pismom... Ne da bi samo pogledali sem in rekli: »Oh, tukaj je to, natanko tu. Blagoslovljen Bog. Imam ga.« Uh-uh. Bog ne daje tega na ta način.

To mora biti celotno Sveto Pismo, kompletno. Kajti neverniki uporabljajo to Sveto Pismo za svoje temelje, za razne razprave. Oni bodo vzeli mali citat Pisma tukaj in potem bodo obrnili na to stran in dobili malo tu čez in bodo poskušali to povezati skupaj, čeprav sta to dve različni temi. Tako da morate dobiti, da se citat Pisma ujema s kompletnim Pismom.

25 Tako kot je dejal Izaija v 28. poglavju: »Zapoved na zapoved, zapoved na zapoved, pravilo na pravilo, pravilo na pravilo, malo sèm, malo tja.« »Držite se tega, kar je dobro.« Vidite, na ta način to prihaja: zapoved na zapoved, beseda na besedo, Pismo na Pismo. Vse to mora biti sestavljeno skupaj. Zato mislim, da je v teh lekcijah, ki jih imamo, velika stvar za cerkev, saj jim to prinaša mesto, kjer se kompletno Pismo veže skupaj. In naše izkustvo se mora vezati s temi Pismi. Oh, tukaj je to: če pa tega ni, potem je to narobe.

In kako sem hodil vrsto let, ne da bi vedel, kaj je bila ta Svetloba, ki je Pavla vrgla na tla. Ko zunanji svet, s Pismi... Ljudje, pridigarji so mi poskušali reči: »To je od hudiča. Pa ti boš postal vedeževalec. Ne zavajaj se s tem, Billy; s tem je nekaj narobe. Ne delaj tega, fant; to je napačno. To je hudič. Dobro, fant, ti boš navaden medij. Postal boš spiritualist, če boš to počel. Oh, vse to je od hudiča. To ni v redu.«

26 Ampak ko... Nisem hotel pridigati tega. Toda tako kot na poti v Damask, Pavel ni hotel tega pridigati, dokler ni izvedel ali je to prav ali ne. Tako je odšel za tri leta v Arabijo in proučeval Pismo. Ko je prišel nazaj, je dejal: »Torej, iztesite to iz mene.«

Vedel je, da se mora soočiti s farizeji. Moral se je soočiti s saduceji. Moral se je soočiti s svetom in s pogani. In tako Pavel... To Sveto Pismo je napisano... Ta knjiga Hebrejcem je napisana zaradi tega. On stresa te Hebrejce in jemlje to Staro Zavezo ter jo prikazuje tukaj v Novi Zavezi. » To je Bog,« je dejal, »tukaj je On v vseh prerokih in v vsem.« Začel je tam na začetku, v 1. poglavju, ki smo ga imeli: »Velikokrat (v starih časih) in na veliko načinov je Bog nekoč govoril očetom po prerokih.« Tako je Bog prinesel Svoje sporočilo, ki je bilo preizkušeno z Urim Tummimom. »Toda v teh dneh nam je spregovoril po Svojem Sinu, Kristusu Jezusu,« ki je bil testiran z Njegovim Svetim Pismom. Tukaj ste.

27 Tako je ta izkušnja, za katero svet pravi: »Oh, to je mentalno. Zakaj, nihče...« Ko se je ta angel pojavil, ta Svetloba tam spodaj na reki, ko sem pridigal svoje prvo prebujenje tu na vogalu, smo krstili vse te ljudi. Verjamem, brat Freeman, da si bil morda med njimi... Ne vem, ali si bil tam ali ne. Koliko vas je bilo tam, ko se je ta Svetloba pojavila na reki? Ali je kdo od starodobnikov tukaj? Da, nekateri od njih so tu, ko je bilo to tam spodaj na reki.

In oni so rekli: »To je samo optična iluzija.« Mnogi od nas so stali, gledali v to in tukaj se je to spustilo. In mnogo let kasneje je Bog to dokazal z mehanskim očesom fotoaparata. To je resnica.

»Torej, ali je to samo fikcija? Ali je to nekaj, kar je...« Ne, gospod! Mi to jemljemo točno iz Svetega Pisma in vam to prikazujemo. To je isti Gospod Jezus. On dela isto stvar. Njegovo delovanje je isto. Njegova sila je ista.

28 Poglejte, prejšnjo nedeljo, tukaj: ležal sem tam čez v svoji postelji, nikoli prej v svojem življenju nisem videl tega človeka. To je prišlo ven in reklo: »Tam v tabernaklju je človek, temnolasi, osivel. On je slep in ne more hoditi, je na invalidskem vozičku. Temnolasi mož ga je poslal sem gor, zdravnik: dr. Avkerman, temnolasi mož, katolik.« Dejal je... Človek je sedel tam in »Tako govori Gospod«; vstal je, odšel ven s svojim vidom in z vsem. Kaj je bilo to? Tukaj je isti Angel. Ta isti, ki je udaril Pavla tam spodaj na poti v Damask, danes živi v Svoji Cerkvi in v Svojih ljudeh. To je citat Pisma, ki se ujema s citatom Pisma; to je tako, kot mora biti.

Oh, imamo mlačneže. Prišli bomo do tega čez nekaj časa. Oh, mi imamo globoko stvar pred sabo, če bomo le lahko vstopili v to danes in nocoj. Sedaj smo šele začeli vstopati v globoko vodo, kjer ste...

29 Veste, ko sem bil majhen deček, smo imeli majhen ribnik za hišo in sem šel tja ven. In vsi mi majhni otroci bi vstopali vanj goli; majhni, stari okrog šest ali sedem let. In voda je bila približno tako globoka. To ni bilo nič drugega kot prašičje valjanje v mulju. In tam sem imel nekakšno skakalnico. In jaz bi pokazal, kako se lahko potopim, se držim za svoj nos

Koga je štirideset let težko prenašal? Mar ne tistih, ki so grešili in katerih trupla so popadala v puščavi?

Katerim je prisegel, da ne bodo stopili v njegov počitek...

Oni so krenili ven, toda... Videli so čudeže, vendar niso nikoli prispeli v obljubljeni deželo. Samo izbrano število, dva sta vstopila v obljubljeni deželo.

Kaj torej počne Pavel? On sedaj govori kristjanom. Ne dovolite, da ta isti Evangelij, ki je pridigan tam čez v preteklosti z znamenji in čudeži in ki jih je vodil ognjeni Steber; in ko se te stvari ponovno začnejo dogajati, nikar ne dovolite, da bi padli na stran zaradi nevere, da bi dvomili, kajti njihova trupla so popadala v puščavi.

63 Torej, sedaj hitro vstopamo, bodite pazljivi:

...če ne tistim, ki so bili nepokorni?

Tako vidimo, da zaradi nevere niso mogli vstopiti.

(Enkrat on to imenuje »greh«, drugič to imenuje »nevera«. Nevera je greh.)

...da zaradi nevere niso mogli vstopiti.

Videli so tega preroka Mojzesa; videli so, kaj je storil; videli so, kaj je dejal. Vsakič je bila to resnica. To se je premikalo naravnost v skladu z resnico. Ta ognjeni Steber se je pojavil pred njimi. Oni so to opazovali in so to videli.

Pavel je poskušal dobiti... Pozneje je šel tja dol z izkušnjo, ki jo je imel. Vidite? Poskušal je povezati izkustvo, on je to tipiziral s Staro Zavezo. Dejal je: »Sedaj smo vstopili v novo stvar, v ta novi počitek po Jezusu Kristusu.« V starih časih se jim je Gospod pojavljal po prerokih, toda sedaj se On pojavlja po Svojem Sinu Jezusu. Vidite? In on vstopa ter tipizira izkušnje ter prikazuje, kaj se je dogajalo, kakšna so znamenja in čudeži in vse to, kar je napisano.

64 Torej, on je dejal:

...da zaradi nevere niso mogli vstopiti.

(Niso verjeli!)

Toda sedaj, ko se pomikamo v nov počitek, nikar ne otrdite svojih src. Nikar se ne obnašajte, kot so se obnašali ob dnevu upora, ko so se upirali Bogu. Kako so to storili? Ne tako, da bi živeli nemoralno. Dovolite mi, da vam to poenostavim.

Vi pravite: »Brat Branham, jaz hodim v cerkev.«

To je v redu.

...in katerih trupla so popadala v puščavi?

Katerim je prisegel, da ne bodo stopili v njegov počitek...

59 Vaša nevera... Oh, nikoli ne bom prišel skozi svoje poglavje. Ampak pogledajte, to je tisto, kar je danes narobe s tem narodom. Znamenja in čudeži so prečesali ta narod. Kaj pa so oni storili? Nenehno obračajo svoj hrbet temu. In On je dejal: »Jaz bom prisegel, da ne bodo vstopili v deželo, kamor so krenili.«

Kaj je danes narobe s temi velikimi cerkvami? S svojo nevero so se uprli Bogu. Aleluja! On je sposoben iz teh kamnov obuditi otroke Abrahamu. On jim je poskušal dati Evangelij, toda oni so otrdili svoja srca. Sami sebi so kult in naredili so si majhne denominacije in: »Mi verjamemo to in nič drugega.« In Bog ni mogel vstopiti. Kje se nahajajo danes? Postavljeni so na stranski tir.

60 Božja mala zvesta skupina se pomika z znamenji in čudeži. On jih postavlja na preizkušnjo. Vsak sin, ki prihaja k Bogu, mora biti najprej testiran: usposobljen kot otrok.

Zgodila se je prva mala stvar: »Oh, dobro, morda tako ali tako ni ničesar v tem.« Vi ste nezakonski otrok in ne Božji otrok.

Kajti Božji otrok je Abrahamovo seme, ki imenuje stvari, ki niso, kot da so: »Bog je tako rekel!« In samo gre naprej. Amen. Ne glede na to, kaj kdo reče, ali kaj drugega, oni v vsakem primeru gredo kar naprej: »Bog je tako rekel!«

61 Petindvajset let je čakal na tega otroka, ne glede na to, v kakšnem nasprotju je bilo to. In ločil se je od teh nevernikov (amen), da bi lahko verjel. Oh, moj! Počutim se versko vzhičen. Razmislite o tem; morate se oddvojiti od te dogme sveta: »Ah, ti dnevi čudežev so minili. Takšnih stvari ni več. To je fanatizem.« Oddvojite se.

Sveto Pismo pravi: »Izidite iz njihove srede in bodite oddvojeni, pravi Gospod; in Jaz vas bom sprejel.« Kako čudovito. »Jaz vas bom sprejel, ko se boste oddvojili. Vi boste moji otroci in Jaz bom vaš Bog. Oddvojite se. Ne vpregajte se v jarem z neverniki.« To je res.

Mladenič, ki se poroči, poroči se z dekletom, ki ni verno, ali pa se kakšno mlado dekle omoži s fantom, ki ne verjame... Ne delajte tega. Ne zanima me, kako prikupen je ali kako lepa je in kako velike oči ima; vse to bo v enem od teh dni izginilo. Toda brat, tvoja duša bo živela za vedno. Bodi previden, kaj počneš. Če ona ni prava vernica ali on ni pravi vernik, nikar se ne vpregajte v jarem na ta način. Oddaljite se od takšnih. To vam bo na vaši poti povzročilo težave.

62 Sedaj pa poslušajte sedemnajsto vrstico:

in padem, nekako tako. In moj mali trebuh bi udaril v blato, saj veste, in to bi odletelo na vse strani. Povedal sem svojemu očku, da lahko plavam.

Nekega dne me je vzel tja nazaj in dejal: »Želim te videti, kako plavaš.« In skočil sem tja, saj veste, slekel svojo obleko v nekem grmu, stekel navzdol in se vrgel v vodo. In začel sem škropiti, blato je bilo vsepovsod. In oče je sedel na propustu. Sedel je tam in me gledal nekaj minut. Dejal je: »Pridi ven iz te luknje z vodo, se okopaj in pridi domov.« Vidite?

No, nekako tako je tudi z nekaterimi od nas, ki se imenujemo kristjani: mahamo po blatu. Tako je. Dokler ste zasidrani: »Jaz sem metodist, jaz sem binkoštnik, jaz sem prezbiterijanec. Jaz imam dokaz, jaz imam to.« Vi se plazite po blatu!

30 Nekoč sem bil s svojim stricem in kar naprej sem mu govoril... Imel je okrog petnajst ali šestnajst let. Bila sva na reki. Dejal sem: »Striček Art, jaz znam plavati.« In sedel sem zadnjem delu čolna, saj veste, počutil sem se dobro in varno. On je samo vzel veslo in me porinil ven v približno tri metre globoko vodo. Potem je bilo to nekaj drugega, bilo je škropljenje in največje kričanje, ki ste ga kdaj slišali.

Nekega dne boste potisnjeni ven, bolje je, da veste na čem stojite. Da, gospod! Če Ga poznate, je bolje, da Ga resnično poznate. Tako je. Sedaj pa gremo v globoko vodo, v globoko vodo, kjer se lahko utopite, če niste dobro strenirani kristjan.

31 Pogledajte Besedo! Pavel je najprej našel to... Vrnil se je nazaj v Staro Zavezo in našel tole. Videl je to izkušnjo popolnoma... »Torej, kaj je bilo to, kar me je vrglo na tla?«

To je bila Svetloba, velika Svetloba, ki je stala tam in sijala kakor sonce, stala je ob njegovem obrazu. Dejal je: »Savel, Savel, zakaj Me preganjaš?«

Dejal je: »Gospod, kdo si Ti, ki Ga preganjam?«

On je dejal: »Jaz sem Jezus.«

»Mislil sem, da je On človek z brazgotinami na rokah; tako oni trdijo in da se sedaj pojavlja na srečanjih, z brazgotinami od žebeljev na svojih rokah in glavi.« Ne, ne; ne to telo, ne v tem telesu, vidite?

On je sedaj Svetloba. Savel... Ko je On bil tukaj na zemlji, je dejal: »Jaz prihajam od Boga in se vračam k Bogu.«

On je bil Angel, ki je vodil izraelske otroke v tej Svetlobi skozi puščavo. Vrnil se je v to isto Svetlobo. In Pavel Ga je videl v Stari Zavezi. On je dejal: »Jaz sem Jezus, Angel Zaveze.«

In On je postal meso, da bi nas odkupil. Ni vzel Nase podobe Angela

(to vidimo v prejšnjih poglavjih našega poučevanja). On sploh ni vzel Nase narave Angela, ampak je bil Abrahamovo seme, da bi lahko bil oznanjen; da bi človek lahko videl Boga. Amen. Sedaj pa je On dejal: »Jaz se bom vrnil nazaj v to.«

In ko je Pavel to videl, je dejal: »Zagotovo, to je bil On. To je bil On!«

32 Peter je neke noči imel izkušnjo, medtem ko je molil. Ta ista Svetloba je prišla v stavbo, odprla vrata pred njim in odšla ven na ulico. In Peter je mislil, da sanja, bil je tako maziljen. Ni vedel, kaj se je zgodilo. Dejal je: »Ali sem se ravnokar zbudil? Ampak saj sem tukaj na ulici!«

In odšel je tja dol do hiše Janeza Marka. In drobno dekle je odprlo vrata, neka majhna gospa, ki je bila na molitvenem srečanju. Nekdo je trkal na vrata. Odprla je vrata: »Oh,« je dejala, »Peter je tukaj, točno sedaj. Vi molite zanj, da bi prišel iz zapora; Gospod ga je osvobodil!«

»Oh,« so rekli, »blede se ti.« (»Oh, Gospod ga je osvobodil!«)

»Resnično,« je dejala, »on stoji pred vrati in trka.« (Peter je kar naprej trkal: »Spustite me noter!«)

»Oh,« je rekla, »to je Peter.« V tistih dneh so imeli (tudi danes jih še imajo) majhne ročice na poteg, majhen pokrov tukaj, ki ga lahko dvignete in pogledate ven. Preden spustite svojega gosta noter, morate vedeti, kdo trka na vaša vrata. Takrat so imeli razbojnike; če bi odprli vrata, bi vas ubili.

Tako so odprli vrata. Ona je rekla: »Peter je.«

Odvrnili so: »Oh! Oh, moj, on je mrtev. Njegov angel stoji tukaj.« Vidite? »Prišel je v svojem proslavljenem telesu, saj veste, v teofaniji.«

33 Spomnite se, kako smo to vzeli, velik diamant in kako to reflektira svetlobo, kako se je vrnila nazaj tja. »Če se naša zemeljska hiša razruši, imamo drugo, ki nas že čaka.« In oni so mislili, da je Peter umrl, da je to staro telo razpadlo in so ga po nekaj dneh pokopali; in da je vstopil v svojega angela, oziroma v svoje proslavljeno..., ne v proslavljeno, ampak v svojo teofanijo, v telo, ki je že pripravljeno. To se ne bi moglo rokovati z vašo roko. Nima roke, da bi se rokovalo na ta način, ampak je to na podobo človeka.

Prišel je tja in potrkal na vrata. Ona je rekla: »Ne! To je Peter. On stoji tam.« Odprl je vrata in vstopil. Bil je tam. Torej, Peter je bil osvobojen s pomočjo te Svetlobe.

34 Torej, na isti način, kot je zgodnja..., kot je Pavel v zgodnji cerkvi videl to Božjo Svetlobo, ki je svetila na Pavla, ta ista stvar se je spustila navzdol. Torej, ljudje lahko rečejo karkoli, to še ne naredi prave stvari. Toda ko Bog nekaj dokazuje, delovanje tega to dokazuje. Potem kamera

Živeti v prešuštvu ni greh. Kaditi, žvečiti, piti, kockati, preklinjati, prisegati in tako dalje - to ni greh. To so atributi nevere. Vi to počnete, ker ste nevernik. Če ste vernik, tega ne počnete. To je razlog, zakaj je Jezus dejal: »Tisti, ki posluša Moje besede in verjame Tistemu, ki Me je poslal, ima večno življenje.« Ne tisti, ki pravi, da verjame, ampak kateri resnično verjame. To je to. To vam odvzame vse vaše začetne dokaze, vidite? Tu ste vi. (Ne: »Kdor posluša Moje besede in vzklika.« Ne: »Kdor posluša Moje besede in govori v jezikih.« Ne: »Kdor posluša Moje besede in ima kri na svojih rokah ali obrazu;« ali karkoli drugega.) To ni to. »Tisti, ki posluša Moje besede in verjame Tistemu, ki Me je poslal, ima večno življenje in nikoli ne bo prišel na sodbo, ampak je prešel iz smrti v življenje.«

57 Kaj je greh? Nevera. Nekaj malega lahko vstane, namesto da bi šli naravnost v Pismo in ugotovili, ali je to resnica ali ne: »Ah,« pravite, »jaz sem...« Vidite? Dobili ste zeleno luč, ampak: »Jaz bom še naprej prezbiterijanec, kot sem bil.« Kar bodite. Slepci! In vi se upirate Bogu.

Ko Bog karkoli počne, On pričakuje, da ljudstvo to zagradi. Toda namesto tega: »Saj veste, oh no, nič ne vem o tem.« Vidite? On pričakuje, da bodo ljudje to razumeli. Če ste dovolj zaskrbljeni, se usedite s Svetim Pismom, ga prečesite od zadaj in spredaj in pogledajte, če se je to zgodilo; če je to predvideno, da se zgodi in tako dalje. Potem boste to dobili. Amen.

58 Sedaj pogledajte:

Saj je rečeno: »Če danes zaslišite Njegov glas, ne zakrknite svojih src kakor ob upor! (Ko so se uprli Bogu, ali vidite.)

Kdo so bili tisti, ki so poslušali, pa so se upirali?

(Poslušali so Evangelij, Mojzes je pridigal.)

Mar ne vsi, ki so pod Mojzesovim vodstvom šli iz Egipta?

Koliko vas ve, koliko ljudi je bilo rešenih iz te prvotne skupine, ki je izšla ven? Koliko? (Skupnost odgovarja: »Dva.«) Natanko tako, dva. Koliko od vas pozna njuni imeni? (Skupnost odgovarja: »Kaleb in Jozuet.«) To je res. Kaleb in Jozuet, edina izmed teh dveh milijonov.

Poslušajte tole:

Koga je (to je sedemnajsta vrstica)... Koga je štirideset let težko prenašal? (Zaradi nevere.) Mar ne tistih, ki so grešili (ki niso verjeli)...

Vzemite slovar in pogledajte, kaj pomeni beseda greh. Vzemite svetopisemski slovar. To je nevera. Nevera je greh. »Kdor ne verjame, je že obsojen,« sveti Janez 4. Ali vidite? »Je že obsojen.«

53 O Elizej, nekega jutra, ko je ta deček bil tako slep, kot je le lahko bil, je dejal: »Poglej tja navzdol na Sirce.« Odvrnil je: »Ampak z nami jih je več.«

Dejal je: »Jaz ne vidim nikogar.«

Odvrnil je: »Gospod, odpri oči temu dečku.«

Pogledal je okrog tega starega preroka in gore so bile v ognju, vse naokrog so bili ognjeni konji in ognjeni vozovi. Potem je bil prepričan.

On je dejal: »Enostavno bova šla ven in jih udarila s slepoto.« Oni so imeli perfektni vid, kot so ga vedno imeli, vendar so bili slepi za njega. Dejal je: »Ali vi vsi iščete Elizeja?«

Rekli so: »Da, gospod.«

»Pridite, pokazal vam bom, kje se nahaja.« In to je bil on, ki jih je vodil. Oni tega niso vedeli.

In tako je tudi danes. Kristus je tukaj. Sveti Duh je tukaj, dela iste stvari, kot jih je vedno delal, toda svet je slep za to. Oni tega ne vedo. »Oh, nič ne vem o tem. Moj pastor...« Oh, ubogi slabotni ljudje. Ali vidite, kaj mislim? Oni so slepi za to. Oni tega ne vedo. Bog je vodič.

54 Torej, oni so prišli tja gor v puščavo greha. Tam ni bilo vode. Bog je vse to enostavno zagotovil. Oh, in potem so našli lužo vode in so rekli: »To je to.« Vendar je sploh niso mogli poizkusiti. Oh, bila je grozna. Joj, to je huje kot sto odstotno žveplo, vidite, kot gnila jajca, saj veste. »Oh, moj! To je grozno.« To je strup. Imenovana je »puščava greha«. Tam raste nekaj palm in izvir, kjer so bile te palme. Potem je Mojzes dejal: »Nikar...«

Ampak Bog je dejal: »Zakaj se mi upirajo? Dobro, če sem to naredil tam, ali ne morem storiti še kaj glede te situacije?«

55 Če vas je On rešil iz enega bolezenskega uroka, ali vas ne more rešiti iz še enega? On vas je rešil iz ene težava, ali vas ne more rešiti tudi iz druge? Blagoslovljen Bog, če me je On izlekel iz greha, me lahko izvleče tudi iz groba. On je Bog! V čem je razlika? Samo pojdite naprej, imejte svoj pogled na Njem.

Dejal je: »Če sem zaprl Rdeče morje za Sabo in potopil tiste Egipčane, ali ne morem storiti nekaj glede te vode? Zaradi česa Me jezite? Oh, vaša nevera! Izzivate Me k jezi zaradi nevere.«

56 Tukaj je uporabljena beseda: greh, upor; narejen je... Razlog, zakaj so to naredili: niso verjeli. Nikoli niso odšli ven in igrali igre za denar in podobne stvari. Nikoli niso tekali naokrog z drugimi ženskami, šli ven ter govorili laži. To ni bilo tisto, kar so počeli. Ampak to ni greh, s katerim začnete.

to dokazuje. In vse kar je Gospod naredil, je bilo absolutno nepogrešljivo dokazano, da je to Bog - v skladu s Pismom, s tem delovanjem, z izkušnjo - toda oni ne bodo poslušali.

Poglejte sem v ta tabernakelj. Sedaj si zapomnite, vi to veste: mi ne hrepenimo po množicah. Že tako ali tako nimamo prostora, da bi jih namestili. Toda poglejte, srečanje te vrste, kjer prihajamo skupaj zaradi tega, bi moralo privabiti »Falls Cities«. Toda oni so mrtvi. Oni so popolnoma mrtvi. Imajo oči, vendar ne morejo videti. Rekli boste: »Ampak, brat Branham, zakaj ne gredo k zdravniku, da bi popravili svoje oči?« Oni ne morejo popraviti te vrste vida.

35 Jezus je dejal: »Če bi poznali Mene, bi prepoznali Moj dan.« Dejal je: »Vi, slepi farizeji. Obličje neba znate presojsati, znamenj časov pa ne morete prepoznati.«

Ali gre to iznad vaših glav? Poslušajte! Poglejte znamenja, v katerih tukaj živimo. Torej, to ni nekaj... Jaz sem samo človek, nisem niti pridigar, da bi o tem govoril. Nimam nobene izobrazbe, kar svet imenuje »pridigar«. In mi smo samo revni ljudje. Poglejte na stavbo, v kateri smo. Poglejte na katedrale to jutro. Toda poglejte, kje se nahaja Bog. V tem je stvar.

36 Tako je tudi Moab stal tam v vsem svojem sijaju in lepoti; ampak Izrael je bil v šotorih. In kje se je nahajal Bog? Tam spodaj je bila skupina majhnih kotalečih svetnikov in so počeli vse, kar je bilo narobe. Toda Bileam, njihov škof, ni uspel videti te udarjene Stene in bronaste kače, tega ognjenega Stebra. Njegove oči so bile slepe. Ni Ga mogel videti. Dejal je: »Oni si to samo domišljajo.« Pa vendar je On bil tam!

Blagoslovljen Bog, oh, On je tukaj! Bog je tukaj! in On dela isto stvar, kot jo je delal. In mi primerjamo odlomke Pisma med sabo. Bog se ni nikoli na zemlji naslikal v nekaj velikega, ampak je vedno prebival med navadnimi in skromnimi ljudmi. In danes zjutraj je On tukaj, ki dela isto stvar. Pismo to potrjuje. Kamera to potrjuje. Torej, to je razlog, zakaj vas usmerjam na to fotografijo. To ni zato, ker sem jaz na njej. Jaz sem samo grešnik, ki je rešen po milosti, tako kot vi. Ampak to kar vam poskušam povedati je, da je Njegova prisotnost z nami. To je glavna stvar. Dobro, če me je On naredil za inkarniranega Elijo, če nimate vere, da bi to verjeli, vam to ne bi nikoli koristilo. »On je prišel k svojim, toda njegovi Ga niso sprejeli.«

37 Zaradi tega razloga tukaj danes v mestu... Kajti, lahko bi začel s prebujenjem tukaj v kakšni veliki stavbi ali kaj podobnega, vendar nikoli ne bi pridobili veliko ljudi, da bi to verjeli. Oni enostavno ne bodo. Ne morejo. Njihov dan je prešel.

Ta ista lekcija bi danes zjutraj v Afriki verjetno proizvedla deset tisoč,

vsaj deset tisoč duš za Kristusa. Tukaj, kjer danes zjutraj morda sedi en grešnik ali kdo drug, kakšen povratnik v greh, večina od njih je samo počesana skoz in skoz, dokler se vse skupaj ne konča. To je vse. To kar smo poskušali povedati je, da se Pismo primerja s Pismom.

Torej, ne glede na to, kako veliko izkustvo je, če ni v skladu s Pismom, je napačno. Urim Tummim... Ne glede na to, kako dober prerok je bil, če je govoril in te lučke na Urim Tummimu niso zasvetile, je bilo to napačno. Če so bile sanje videti še tako pravilne, vendar se na Urim Tummimu ni zasvetilo, je bilo to napačno. Ko se je to duhovništvo končalo, je Bog povzdignil Svoje Sveto Pismo. Pavel je dejal: »Če bi prišel angel iz nebes (Galačanom 1,8) in oznanjal drugačen Evangelij, kakor smo vam ga mi oznanili, naj bo preklet!«

38 Angel iz nebes, ki je bil sam Bog, je to povedal Janezu iz Razodetja: »Jaz, Jezus, sem poslal Svojega angela, da potrdi, oziroma da vam pokaže te stvari.« Dejal je: »Če bi kdorkoli dodal eno besedo temu ali odvzel eno besedo od tega, se mu bo prav tako odvzel delež od Knjiga življenja.« To je to; Sveto Pismo!

Zaradi tega, te izkušnje in te stvari, ki jih imamo in se tukaj dogajajo: če ne bi bile potrjene z Božjo Besedo, bi bile napačne. Ne zanima me, kaj bi se zgodilo, to bi bilo napačno. Tako da je to absolutno v skladu s Pismom, resnica. Oh, tako sem vesel, da sem član velikega Kristusovega telesa.

39 Torej, pojdimo sedaj. Mi se približujemo lekciji. Končali smo tu zgoraj, kjer je on dejal: »Ko torej vidite, da smo obkroženi...« Oprostite. Citiral sem 12. poglavje. Bral sem ga, vendar ga nisem proučeval.

Brat Norman, ki živi tam zgoraj ob moji hiši ve, da sem prišel šele včeraj in bratje tam spodaj vedo, da sem šele prispel. Edini čas, ki ga imam za proučevanje Pisma, je ravno tukaj, kjer sem sedel pred nekaj minutami. To je res; ne študiram ga. Samo čakam na Svetega Duha, da mi to da točno tako, kot On želi. On ve, kje se nahaja oseba, ki mora to imeti. In če imam kaj sestavljeno v svojih mislih, kaj naj povem, potem je to napačno. Toda če samo pustim Njega, da to stori, ga bo On pripeljal naravnost do mesta, kamor spada, vidite. »Ne skrbite, kaj boste rekli, ker ne boste govorili vi, ampak vaš Oče, ki prebiva v vas. On bo govoril.«

40 Torej, zadnje poglavje... V prejšnjem poglavju smo slišali: »Le kako bomo ušli mi, če nam ni mar za tako veliko odrešenje, o katerem je začel govoriti Gospod Jezus, in so ga tisti, ki so Ga slišali, utrdili med nami?« Iste stvari, ki jih je Jezus prikazal... Te iste stvari se odvijajo tukaj: isti Božji Angel, enaka dela, isti dokazi, vse isto, vse skupaj, isti Evangelij, natanko z Besedo. Če je bilo to učeno s strani Gospoda in potem potrjeno po Njegovih učencih, kar smo slišali po samem Pavlu, kako bomo ušli mi,

Eden od njih se je povzpел na hrib in dejal: »Oh! Oh! Gorje! Gorje! To je faraonova vojska!«

Bog je dejal: »Zaradi česa ste tako prestrašeni? Ali niste verjeli, kaj sem storil tam spodaj? Zaradi česa ste tako zaskrbljeni? Zakaj me jezite?«

Ko so prispeli tja, je Mojzes odšel ven in posredoval pri Bogu. Bog je samo razdelil Rdeče morje in vsi so prešli na drugo stran, sovražnika pa je zaprl v njem. Na ta način Bog deluje. Nikar se ne bojte. Nikar se ne vznemirjajte. Ne bodite zmedeni. Vi izzivate Boga.

51 Kaj je potem On naredil? Videti je bilo kot: »No, imeli smo eno veliko preizkušnjo; blagoslovljen Bog, šli smo čez to. Ne bomo jih več imeli. Mi smo na poti v obljubljeni deželo.« In On jih je odpeljal naravnost v puščavo, kjer sploh ni vode. Si lahko predstavljate? Bog s svojim posvečenim ljudstvom, vodil jih je naravnost v to past. Potem ko jih je izlekel iz tiste zanke, jih je vodil naravnost sem, kjer sploh ni bilo vode. Lahko bi jih vodil po kakšni poti, kjer je bila voda. Zakaj, On bi lahko naredil reko vzdolž celotne poti, če bi hotel. Lahko bi razbil vsako goro v veselju, brizgal vodo petnajst metrov v zrak, če bi to želel. Seveda, On bi to lahko. Toda če bi On to naredil, bi bilo vse skupaj preveč enostavno. Oh, moj! Blagoslovljeno naj bo Gospodovo Ime.

52 Zakaj je Bog dovolil, da se je to zgodilo, brat Branham? Zakaj je Bog...?« Bog to počne. Pustite Ga, samo pojdite naprej. To je Božje delo. »Koraki pravičnega so določeni od Gospoda.« Da, gospod. V čem je razlika?

»Izgubil sem ves svoj denar, brat Branham.« No, vseeno blagoslovi Boga!

»Oh, to sem naredil in zgodilo se je to, nevihta je odpihnila mojo hišo.«

Vseeno blagoslovi Boga! »Gospod je dal, Gospod je vzel, blagoslovljeno naj bo Gospodovo Ime.« Samo nadaljaj s hojo naprej. Vse to je Božja slava. Bog ve, kaj počne.

Nekateri skozi vodo, nekateri skozi poplavo,

nekateri skozi veliko preizkušnjo, toda vsi skozi kri;

To je način, kako nas On vodi.

Tako je. Oh, moj! Počutim se, da bi se lahko kar zaustavil in vriskal. Na ta način On vodi svoje drage otroke. Oh, ali lahko enostavno čutite...? Torej, jaz nisem psiholog, toda ali lahko enostavno občutite tega ljubkega Duha, ki nas sedaj obdaja v stavbi? Kaj če bi se naše oči ravno sedaj odprle in videle, kdo stoji ob straneh teh zidov, zgoraj in spodaj ob teh prehodih?

48 Poglejte tole; dovolite mi, da to preberem:

Saj je rečeno: »Če danes zaslišite Njegov glas,
(Njegov glas govori vašemu srcu.)

...ne zakrknite svojih src kakor ob uporabi!«

(Ko so se Mu uprli.)

Poslušajte:

Nekateri, ki so to slišali, so se uprli...

Koliko vas ve, da so Izraelci s svojo nevero izzvali Boga? Oni so godrnjali. Popolnoma so... Bog je hodil točno tam spodaj in... Prva stvar, padli so v težave. Tukaj je bil ognjeni Steber nad njimi. Ne vem, ali so Ga vsi videli ali ne. Vsaj Mojzes Ga je videl. In to je bilo nad njimi in oni so to gledali. In ko so prišli dol... Pravim, če oni tega niso videli - ne vem ali so to videli ali ne - to je šlo pred njimi. Sveto Pismo pravi, da je to bilo tam.

49 Pravi: »Zvezda se je pomikala pred modreci.« Nihče je ni videl, razen modrecev. Šla je mimo vsake zvezdne opazovalnice. Oni so merili čas po zvezdah. Ampak nihče je ni vedel, razen modrecev. To je bilo za njih, da jo vidijo in modreci so bili tisti, za katere je bila zvezda poslana.

In ognjeni Steber je bil poslan za Mojzesa in Mojzes je bil poslan izraelskim otrokom. In oni bi morali slediti Mojzesu. Lahko so videli Mojzesa in Mojzes je videl Svetlobo. Odšli so tja... (nejasne besede). In ko so šli ven, so prišli do Rdečega morja. Oni nikoli niso videli vseh teh znamenj in čudežev in stvari, ki so se odvijale, ko so še bili spodaj v starem Egiptu. Toda ko so se odpravili ven na svoje potovanje (pravkar spreobrnjeni in odpeljani ven), se je zgodila prva stvar, saj veste, padli so v težave.

Bogu je ljubo, da vas pripelje v težave. On rad postavi tu spodaj težave, da bi videl, kaj boste naredili glede tega. Tako je On enostavno razdelil Redeče morje in prva stvar, saj veste, odvedel jih je naravnost na to mesto in za njimi poslal faraona. Ali vidite, kako Bog rad to počne? On obožuje, da lahko pokaže Svojo moč in ljubezen. On je Bog in zelo rad pokaže, kdo je On. Amen! In težava današnjega dne je, ljudje pravijo: »Oh, ti dnevi so minili.« Ne. Kako potem Bog sploh lahko prikaže Sebe, če ste se naučili takšnih stvari? Ampak Bog obožuje, če se lahko manifestira.

50 Izraelovi sinovi so šli in hodili v Svetlobi. Mojzes je šel pred njimi. Bil je tam: »Pridite, tukaj je pot. Bog kliče; mi gremo ven. Odhajamo v obljubljeni deželo. Oh, aleluja!« Vsi so bili tam, kričali so in skakali in se zabavali, saj veste. In prva stvar, kot veste, pogledali so nazaj in rekli: »Oh, kaj pomeni ta prah?«

če bomo zanemarili tako veliko odrešenje?

Torej, Pavel je to govoril svojemu hebrejskemu občinstvu. Oni niso imeli snemalnikov (kot danes), kot jih imamo tukaj, ampak so imeli pisarje, ki so tam sedeli in zapisovali vse, kar je Pavel pridigal. In to je tisto, kar je ravno tukaj. Mi to dobivamo s pomočjo snemalnikov in ti trakovi gredo po vsem svetu (vidite), da bi pokazali, da je to resnica. Naše verstvo ni zaman; to je absolutno vstali Jezus Kristus; ista stvar. Tega sedaj ne smemo zanemariti.

41 Nikar torej danes ne odidite iz cerkve in da bi rekli: »No, nekako rad grem tja dol. Všeč mi je petje in ljudje so prisrčni okrog te male stare cerkve.« Ne delajte tega.

Brat, naj tvoje srce zajame ogenj, recite: »Nekaj moram storiti glede tega. Moram oditi ven, da bi videl, če lahko koga pridobim, da bi se rešil.«

In ne hodite ven, da bi rekli: »Blagoslovljen Bog, če se ne boste pokesali, boste pokončani.« Ne, vstopite v to nežno. Bodite modri kakor kače in nepokvarjeni kakor golobje. Vidite, na ta način morate iti. Pristopite k osebi, če vzgaja kokoši, se pogovarjajte z njo nekaj časa o kokoših. Vidite? In potem, prva stvar, saj veste, potem boste govorili o Gospodu. Če je kmet, boste govorili o njegovi kmetiji.

Če prodaja avtomobile, se nekaj časa pogovarjajte o njegovih avtomobilih: »Kako lepe avtomobile imate,« in tako dalje. Vidite?

Dokler ne boste ujeli duha, kot pravi Oče: »Sedaj je čas, da pristopiš k njemu glede njegove duše.«

Lahko to vodite na ta način, kot na primer: »Kako lep avtomobil. Saj veste, kako so se danes prevozi povečali. Oh, kako so se narodi približali drug drugemu; in mesta naših narodov so si postala bližja. Prijatelji in matere se lahko med sabo obiščejo. Veste, čudovita stvar je imeti takšne avtomobile, kot jih prodajate vi.«

»Da, gospod. Zagotovo da je tako. Uh-huh.« (Saj veste, on kadi svojo cigareto, ali karkoli pač ima.) »Da, to so dobri avtomobili.«

»Ali ste kdaj pomislili na to, kaj bi rekli staroselci, če bi videli kaj takega?« Samo nadaljujte na ta način.

Čez nekaj časa recite: »Da, da, zagotovo. Saj veste, druga stvar, kar to povzroča, kar to prinaša, je prebujenje. Ljudje lahko hitro pridejo iz raznih koncev dežele na prebujenje.« Vidite, vi ves čas odpirate pot, saj veste.

Torej, če čutite, da nekaj ovira pot, se zaustavite natanko tam, premaknite se sem čez. Kot je tisti zdravnik iz Feniksa dejal: »Gospod, napolni moja usta z dobrimi besedami in me potem dregni, ko bom

povedal dovolj.« Ali vidite? »Dregni me, ko bom povedal dovolj.«

42 Torej, sedaj pogledajte, začeli bomo s 15. poglavjem, oziroma s 15. vrstico v 3. poglavju; natanko sedaj:

Saj je rečeno: »Če danes zaslišite Njegov glas,
ne zakrknite svojih src kakor ob uporabi!«

Poglejte sedaj Pavla, kako tukaj govori. Torej, rečeno je: »Danes, po tolikem času...« Vstopili bomo v to čez nekaj časa, v to: »Danes, po tolikem času.« To pride v naslednjem poglavju: »Po tolikem času.«

Saj je rečeno: »Če danes zaslišite Njegov glas,
ne zakrknite svojih src kakor ob uporabi!«

(Ko so se uprli Bogu.)

Sedaj pa preberimo naslednjo vrstico:

Kdo so bili tisti, ki so poslušali, pa so se upirali?

(Torej, o čem sedaj on govori? Evangelij.)

Mar ne vsi, ki so pod Mojzesovim vodstvom šli iz Egipta?

Koga je štirideset let težko prenašal? Mar ne tistih, ki so grešili in katerih trupla so popadala v puščavi?

43 Zaustavimo se tukaj za minuto. Upor: »Ko so se uprli.« Kaj je torej Bog naredil? Pavel poskuša sedaj govoriti. Kaj jih je odvedlo iz Egipta? Ali je bil to Mojzes? Ne. Mojzes je bil meseni instrument.

Sedaj imamo ozadje tega. Želimo biti torej poravnani. Ko bomo zadeli to točko tukaj čez nekaj trenutkov, boste to videli.

Sedaj je imel Bog svoje ljudi z negotovim počitkom. Bili so spodaj v Egiptu. Bili so izven svoje pozicije. Bili so izven svoje domovine. Bili so tujci in priseljenci in Bog jih je poskušal pripeljati od tam, kjer so bili: iz Egipta, tja gor do domovine.

Tip sedanosti: mi smo negotovi. Tu pa ne traja dolgo; majhni fantki zalitih rok se igrajo s frnikolami, majhne deklice se igrajo s punčkami, to je prva stvar, saj veste, in že imate sive lase in ste zgubani. Tukaj nekaj ni v redu. To ni dom. Mi smo na napačnem mestu. Zaradi tega pravimo, da smo tujci in priseljenci. Nekaj se je zgodilo.

44 Drobna gospa je danes zjutraj v sobi dejala, kako so se ji ljudje nekoč smejali. Dejal sem: »Ampak draga sestra, ti nisi njihova.« Mi smo drugačni ljudje.

Moja majhna deklica je dejala: »Očka, te in te deklice so naredile te in te stvari..., to so storile.«

Dejal sem: »Ampak pogledaj, srček...« One so imele te plošče od Elvisa Presleya. »Ne bi jih želel imeti v svoji hiši.«

Dejala je: »Ampak očka, one so prijetne majhne deklice.«

Dejal sem: »Že lahko. Nič ne bom rekel proti temu, ampak ena stvar je: mi smo drugačni. Mi smo drugačni. Ne da bi želeli biti drugačni, ampak Duh, ki je v nas, je izšel iz tega. Vi ste od drugega sveta.«

Ko grem v Afriko, se ne morem navaditi na njihov način življenja. Oni ne nosijo nobenih oblačil; oni so goli. In poberejo nekaj, kar je gnilo, so že ličinke v tem in kljub temu to pojedjo. Njim je to vseeno. Vidite, to je drugače.

45 Poglejte, nekoč smo bili vsi takšni. Toda civilizacija nas je pripeljala in naredila drugačne. In spreobrnjenje je to pomnožilo še za milijon krat. Ne maramo več gnilih stvari sveta. Kristus nas je naredil za kristjane; tako kot nas je civilizacija naredila, da postanemo čisti. In pogledajte, ne samo to, mi smo izpovedali, da smo popotniki in tujci. Mi nismo od sveta. Potem nočete imeti nič skupnega s svetom. In te stvari so minile.

Torej, Izrael je bil spodaj v Egiptu. Oni niso bili Egipčani. Za Egipčana bi bila sramota, če bi položil svojo roko na ovco. In Izraelci so bili pastirji. In kako je po vsem tem moralo biti hudo za Mojzesa (ponižanje), glede na to, da je bil Egipčan (ko je vzgajal čredo). Ali ste opazili, kaj je faraon dejal Jožefu in tako dalje? »To je ogabno.« Dejal je: »Tvoji ljudje so pastirji.« In Egipčan sploh ni mogel položiti svoje roke na pastirja. On je bil izmed drugačnih ljudi.

46 In prav tako je danes tudi s kristjanom. Ko je na novo rojen, je zanj umazanija, da bi se družil tam, kjer pijejo in govorijo umazane šale in kjer so ženske gole in vsak... To je nečistost. In oh, naj bo blagoslovljen Gospod. Mi smo tukaj popotniki. Tukaj smo tujci. Duh je spreobrnjen in mi iščemo mesto, kjer ženske ne nosijo kratkih hlač. Iščemo mesto, kjer ni pivnice. Iščemo mesto, kjer prebiva pravičnost. Zaradi tega smo popotniki.

47 Tako, Bog se je spustil navzdol v velikem ognjenem Stebru, kot avreola, se razširil v grmu in se najprej začel razodevati Mojzesu. Mojzes je dejal... Saj veste, kako smo imeli lekcijo prejšnjo večer, kako je takrat, ko je Jezus bil tukaj na zemlji, On dejal: »Torej, še preden je bil Mojzes, JAZ SEM.« To je bil Jezus v gorečem grmu, v ognjenem Stebru. To je isti Jezus tudi danes! In On se je razodel v ognjenem Stebru in Mojzes je imel izkušnjo. Zaradi tega gre v Egipt, pridiga Evangelij (dobro novico) in znamenja ter čudeži mu sledijo. Ali razumete? Ista stvar je tudi danes.

Ne samo to, ampak ko so Hebrejci prišli ven (ko so hodili v luči), so bili vodeni z istim ognjenim Stebrom. In Sveto Pismo pravi: »Ne skušajte Boga.«